IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

gai furie ministrare. simul etiã se deũ of
fensurũ. J cũ pessimis pea spebus aduuere.
multo meli iudicat ut scriberet gaio ut
ei animũ mitigans nichil peũ iniquũ ẽ
tingeret. aut si forsitan indignatione con
citaret qd ei minime mandata cõpleue
rit & aduersus eũ aliqd mali decernere.
bene cõuenire iudicabat pmeliore cau
sa. J pranta hominũ multitudine subire
diserimen. Conuocans g intyberiadam
magnã multitudinẽ iudeq nã multa
milia fuerant illuc cõgregata. J cõstituens
in [illegible] pe circuitu cunctas multas et
ingti [illegible] turmas. uisũ ẽ pmo ñ suã s; cesa
iudi [illegible]ris pferre sententiã dicens ti
mere se uacundiã gai. pinde accessurũ
ad pficienda qs pcepta sunt oportere. se
nãq firmabat qtanto fuisset ei bene
ficius honore sublimat. ut nichil ẽtrariũ
ei uoluntati pageret. uerũ ñ arbitror in
qt iustũ ee ut salutẽ honoreq meũ ñ pno
bis qtã plures estis inpendã. nec pmittã ut
pme patrne urę legis instituta soluantur.
neq ado dignitatẽ tẽpli dĩ ẽtẽpnere. ut
p potestates pncipũ in urię uris religio
nib ingerantur s; scribã ad gaiũ uras illi uo
luntates intimans qntũ possũ causã ad
iuuans. Jurm in bono ppositũ. & spero
qa aderit ds cui potestas potior ẽ omi
humano molimine humanaq uirtute
potens ẽ eũ J uos in ẽseruatione legis
urę pregere & me tutari. ut nec a bipsis
etiã excedã humanis honoribus qd si etiã
erasperat forsitan gaius ut iã suã in me
uelit effundere. sumã omẽ piculũ omnẽ
miseriã qcũq corpori possit infligi. ne
uos tantos preb optimus peuntes intuear.
Ite g uri qsq urm adop ppriũ. & tẽpę urę
culturã inpendite. ego ad romã litteras
destinabo. J omã puob tã pme q pamicos
q rei cueniant agere ñ omittã. Hęc dicẽs.
iudeq dimittit cõgregationẽ iubet. ut cul
turę tẽpę diligentiã EX HIBERE.
Omis aũ nobiles alloqo pplos ad hortat.
ut spẽ meliorẽ gererent. Et ille quide
hoc m multitudinẽ lętificare festinabat.
Ds aũ suã manifestauit repente psentiã
& adiutorẽ se uno mib fore petronio.
Simul enĩ ut finẽ loquendi fecẽ cẽ festim
ingens descendit pluuia pter spẽ om
niũ. nã illo die a bipso solis ortu serenitas
magna clarũerat. nullq signũ pluuię in cęlo fuerat uisũ. s; etiã omis annis
magna fuerat ariditate siccat tta ut
desperatio fuisset exorta ñ solũ pluuię
s; etiã si posset umquã cęlũ tectũ nubib
apparere. Tunc g etiã pter cõsuetudinẽ
tanta inundatio uenit aquarũ. ut iu
deis magna spes fieret in nullo frustratũ
iri petroniũ peq negotio laborantem.
Petroni aũ amplius obstipuerat. uidens ma
nifestissime dm iudeq se cõsolatorẽ osten
dere. J multũ suã declarasse sententiã
tta ut nec illi forte ẽtradicere ualerent.
qb religioni nrę reluctari tota laborat
intentio. Scribit g ad gaiũ. postulans ne
tanta milia hominũ ẽtẽpneret qñ pos
sent sine bello & ingenti cede a trans
gressione suę religionis inpelli. pire
qq tanta tributa qabilla gente da
rentur memoriã etiã ñ bonã romani no
minis in posteriora tẽpora relinq sup
hoc qq uirtutẽ diuinã iudeis pbere
psidiũ. Nã pbatũ ee firmabat p iudeis
euidenter IN DICIVM.
Et petroni qdẽ huim litteras destinauit.
Agryppa rex iã enĩ tẽ romę fuerat.
amplius in amicitia gai grãq crescebat.
Et forte qdã die epulũ pparauerat ce
sari. ubi magnã inpenderat diligentiã.